

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XI. Qvomodo Dvx Fratiz. superuenit, & quid eis humanitatis impenderit.

<urn:nbn:de:hbz:466:1-64160>

DE S. OTTO NE

satus, breui sessione, vires recuperans, modicumq; sedēdo
respirās, quasi annosus operator & strenuus, denuo se suble-
uabat in idem opus sibi dulcissimū; gratias agens omnipot-
enti Deo, quod ipsius præstante clementia, tot manipulos
in eius horrea cum sudore ac lassitudine sua congereret.

QVOMODO DVX FRATIZ.
*superuenit, & quid eis humanitatis
impenderit.*

XI.

VM ea CAMINAE gerebantur, atq; de
succesu rerum & Episcopus cum suis & popu-
lus ciuitatis cum ipsa matrona nobilissima, &
Christianissima, spirituali gaudio fruerentur,
ecce cum suo comitate dux terre VROCISLAVS, non modi-
cum letitiæ salutaris augmentum, superuenit; nihilq; mor-
talis, quasi filiah fiducia, in amplexu ruens Episcopi, Sal-
ue, inquit, Pater sanctissime. Deinde, Non, quælo, ait ira-
cati, quod post primam illam salutationem tam diu fuite
non videns, sed causa fuere inexcusabiles reipublice admi-
nistrations. Nunc autem ecce afflumparete ac feruire tuz
paternitati pro vt vis. Etehim nos ipsi & omnia nostra tui
sumus, vtere sicut vis. Et hæc dicens, conuersus ad clericos
& ad alios quosq; meliores de comitibus Episcopi, Etho,
inquit, pater tuos collaboratores tua licentia salutabo: ap-
prehendēsq; manus singulorum tenebat, & benedicebat il-
lis atq; deosculabatur, eos filios & fratres appellans chrysos-
mos: benedixit q; Deum omnium bonorum largitorem,
quod hospites tam gratissimos sua domo suscipere meruis-
ser. Quia vero deinceps nauigio de ciuitate ad ciuitatem
eundum fuit, omnes equos & iumenta eorum, villicos suos

ad

ad oportuna loca terræ, pastus gratia, deducere iussit; neq; ante eis vehebantur, quam etiam consumatis omnibus de terra fuerant iam exituti. Quos certe ita receperunt alteratos, ut præ crassitudine vix cuiq; suus cognosceretur. Milites ergo qui cum duce venerant catechizati, statim & baptisati sunt; multiq; ex eis qui ipsius Christiani fuerant, sed ex consortio incredulorum metas Christianitatis excellerant, ex quorum numero ducem etiam ipsum fuisse constat, per confessionem & penitentiam ecclesiæ confirmati sunt; promittentes deinceps omnia quæ Christiano iniuncta sunt nomini, respuerere, & ea quæ sunt apta sectari.

*QVOMODO IPSE DVX
seu reliqui egamiam abdicauerunt.*

*polygamiam.

DVX etiam Scio, inquit, Christianæ sanctitati esse contrarium plures Vxores vel concubinas habere, simulq; tactis sanctorum reliquiis, sicut Christianis iurare mos est, coram populo, a sapiente Episcopo, viginti quatuor concubinas, quas ritu gentili suæ legitimæ vxori superduxerat, publice abiuravit.

Quod videntes alij complures, eiusdem enormitatis præsumptores, abiurata & ipsi coniugij pluralitate, vni thoro, ex amplectu ducis, fidem seruaturos se polliciti sunt. Creuit ergo Ecclesia in loco illo, & confortata est in timore domini ambulans, & spiritu sancto replebatur, Episcopo & clericis instantibus & Euangelizantibus regnum Dei.

Exstru-

XII.